

I. évf. 3. szám

Ulfreya

A Budatétényi Cursillo Titkárság időszakos hírlevele

„Úton vagyunk, keressük a jobbat, a megváltást.”

Az **Ulfreya** újság harmadik megjelenésével ünnepli az egyházi év vonzó és kedves szakát, a szép adventi idő napjait. Szokott hévvel megüljük négy vasárnapját, s azután ránk köszönt a szent vigília, a glóriás éjfél és karácsony hárommisés ünnepe.

Mi ez az advent?

Az elmúlt idők emlékét, régi korok létét, reményét, vágyát ünnepeljük benne. Az advent figyelmeztet arra, hogy az Úr jövő félben van, közeledik felénk. A mi egész életünk advent, várakozás.

A magyar nép is adventi időket él. Az advent jegyei közé tartozik a homály, az élet homályos utjai. Az

advent homálya két adventet állít elénk: az egyiket ünnepeljük, a másikat éljük. Az egyik emlékünnepe a kereszténységnek. A másikban mi magunk élünk, hogy megoldjuk a nagy jövődőség feladatát.

Ezt a homályt a végesség, a földi lét, a gyarlóság vetíti az életre. E homály közös, benne élt Ádám, Ábrahám, Dávid, Izaiás, Ker. sz. János, Szent Pál. A régiek várták a jobb világot, s mi is várjunk. A régiek keresték hazájukat, az Isten országát velünk együtt: *nincs itt maradandó városunk*, (Zsid 13,14) hanem a jövődőt keressük. Úton vagyunk, keressük a jobbat, a megváltást. ▶

Paksy Gáspár:

Adventben

Már én a földnek szolgálancát
Erős karokkal szétzuzom,
Feléd esengve tiszta hévvel,
Sóvárgó vággyal, Jézusom!

Látom kigyulni napkeletről
Királyok fényes csillagát,
Komor felhőkön, bús homályon
Mennyszárg fénye csillan át.

Sötét, kietlen éjszakákon
Kicsiny bölcsödről álmodom,
Sokszor merengek égi kéjjel
Mosolygó kisdéd-arcodon.

A boldogság regéje lágyan,
Szellők szárnyán susog felém,
Sokszor tünődöm holdas este
Az angyalok szép énekén.

Vigasztalódva nézhetem már
A nagy világot, bár sötét;
Egeből áradt üdv sugára
Oszlatni kezdi bús ködét.

Szívem keservét, régi búját
Örök reménnyel altatom,
A kétség, csüggedés borúján
Raráté sír föl ajkamon.

Az irgalom nagy Istenéhez
Gyakorta szárnyal hő imám,
Mert lelkem e csalárd időknek
Megváltót, üdvöt, fényt kíván!

Támogasd lapunkat és a budatétényi cursillok működését!

A cursillo mozgalom számára támogatást a **Volkra Ottó János Alapítvány 10404041-00019095-0000006** számlaszámán fogadunk. Kérjük, a megjegyzés vagy közlemény rovatba a „Budatétényi” szót írd be! További infó: www.cursillo.hu

Az advent Isten-várása a sötétben. A régi idők éjében dörgött a próféták szava és élesztette a reményt. A mi adventünkben is mély álom és hosszú éj van, de keltegetés, ébresztő szózat is hallatszik. A lélek alszik, föl kell ébreszteni. Mindnyájan többé-kevésbé álmokórosak vagyunk az isteni világban.

Visszafojtott lélegzettel hallgatózunk, reményeink oly nagyok. Prófétáink annyit beszéltek nekünk, lelkesedéssé fokozták reményeinket. Az advent lelke sürgető lélek: *«ölsétek föl Krisztust»*. (Róm 13,14) Krisztusnak kell adventetekben kialakulnia! Az ember-élet nem cél, hanem csak híd!. Epedve, lihegve nézünk az égre: *Harmatozzátok egek az Urat*. (Iz 45,8)

De nemcsak a próféták, hanem a hamis próféták is beharsogják ígéreteiket az adventbe. Manapság is tele a világ hamis prófétákkal, akik megígérik az eget itt a földön. Olyan váltót adnak kezünkbe, amelynek nincs fedezete.

A tényi cursillo is adventi időket él. Most minden félkész, semminek sincs végleges alakja, sok a homály, a bizonytalanság. Vágyakozva néz a jövő felé. Még egyelőre hamis prófétainak tartja azokat, akik évi 40 cursillót jósolnak. Nem látja kibontakozni ennek a jeleit, de úton van feléje, csak éppen a Megváltó érkezésének menetrendjét nem tudja.

A tényi adventhez hasonló volt az apostolok adventje is. Az apostoloknak is megvolt a melankolikus Tamása: *„Uram, nem tudjuk az utat.”* (Jn 14,5) A

jövőnek szomorú kilátása elborította Tamás lelkét, és lemondóan mondta: *„Menjünk mi is, hogy meghaljunk övele”*. (Jn 11,16) – Nos, mi diadalmasan úgy mondjuk: Menjünk mi is, hogy éljünk övele! Így a jövőkép már nem homályos. Hisz olyan közel van hozzánk a karácsony.

Ha mi Krisztus születéséről beszélünk, nem Jézus születésének tényét tartjuk fontosnak. Mi cursillisták inkább azt vizsgáljuk, hogyan valósítottuk meg azt, amiért Ő a földre szállt. Hogy miért jött Krisztus, azt már az angyalok énekelték születésénél: *„Dicsőség legyen a mennyben Istennek.”* Mennybemenetele előtt is megmondta, hogy miért jött: *„Menjetek, és tegyetek tanítvánnyá minden népet.”* (Mt 28,19) Ez a cursillo számára azt jelenti, tegyék tanítvánnyá Budapest minden lakóját.

Terjed-e a hit általad? Hisz a legtöbb embertől Jézus csak pár lépés távolságra van. Segíted-e e pár lépést lerövidíteni? *„Minden hatalom nekem adatott a földön és az égen. Menjetek tehát!”* (Mt 28,18) Jézus hatalmát átadja tanítványainak: menjetek bűnt törölni, embert újjáalakítani, eget nyitni. El kell foglalnotok a világot, mert tehetitek. Ily lelkülettel kell járnia Krisztus minden tanítványának.

Az apostol ott áll a kegyelem és a lélek között. A hit nem a teológia tanítása által jön létre. Az apostol legbensőbb átélésének, személyes hitének, meggyőződésének és életének varázsa lüktet minden kimondott igéjében, és teszi fogékonyá a lelkeket a kegyelem

befogadására, fölnevelésére. Csak így lesz a hittanból hit.

A hithez kell Isten kegyelme, az ember szabad akarata, és az apostol, aki a hit postása. Jézus igéjét nem könyvre, nem CD-lemezre, nem a computerre, hanem élő igére bízta. *„A hit hallásból van.”* (Róm 10,17) Az ige nem azáltal él, hogy elolvasom, vagy kimondom, hanem, hogy legbensőbb éneket, tulajdon életemet mondom ki benne. Krisztus nem szavainkat, nem munkánkat, nem időnket vagy pénzünket igényli, hanem elsősorban szeretetünket és szívünket kéri magának. Az Egyház nem gépszerű organizáció, hanem eleven szervezet. Nem világhódító, hanem szíveket hódító vállalkozás. A szíveket nem rutinnal, sem módszerekkel, se retorikával, se dialektikával, se stratégiával nem lehet meghódítani. Szívet csak szívvel lehet bevenni.

A kegyelem rendjében is megdönthetetlen törvény, minden élő élőtlől származik. Életemet én élem, de mástól kaptam, s akitől kaptam, valamiképpen tovább él bennem. Az tudásom az enyém, de a tudást valakitől kaptam, és mesterem tovább él bennem. Ugyanígy hitem az enyém, de ezt szüleim, hittanáraim, más szóval az apostol élő hite gyújtotta meg, mint ahogy egyik gyertyáról meggyújtjuk a másikat. Istenszeretetem tüzét valakinek istenszeretete hozta izzásba.

Tehát az a nagy adventi kihívás számunkra: *„Maradjatok meg szeretetemben.”*. (Jn 15,9)

P. Gaál Jenő

Támogasd lapunkat és a budatényi cursillok működését!

A cursillo mozgalom számára támogatást a **Volkra Ottó János Alapítvány 10404041-00019095-0000006 számlaszámán fogadunk. Kérjük, a megjegyzés vagy közlemény rovatba a „Budatényi” szót írd be! További infó: www.cursillo.hu**

Cursillo, zarándoklat és a budakeszi hegyi tengerészek

Nem győzők hálát adni az Úrnak, hogy 2003 novemberében ott lehettem Tihanyban a cursillon. Minden úgy történt, ahogy a rektor bevezető rollojában mondta. Az élmény nagy volt, utána a változás meg egy soha véget nem érő folyamat. **Egy földi zarándoklat.** Mivel feleségem Zsuzsi is eljutott néhány hónap múlva a cursilloba azóta egyre könnyebb. És most Testvérem kérlek mondj el egy imát azokért a házastársakért, akik még nem ismerték meg a cursillo élményét... Talán mert túl gögösek, talán mert túl félnék, vagy esetleg mi voltunk túl erőszakosak, esetleg keveset imádkoztunk értük. Nem tudják mit veszítenek, s mekkora lehetne a nyereség ha eljutnának. **Mert együtt minden könnyebb.** A cursilloból az is következett, hogy hamarosan a 2. (Veszprém) Almádi – Sümeg gyalogos zarándoklaton találtuk magunkat. A zarándoklatnak több kézzel fogható eredménye lett, úgymint víz és vérhólyagok számtalan sokasága és, az ennek köszönhető igen érdekes lett a járásunk. Komolyra fordítva a szót, ha nincs a Rózsafüzér ima, akkor valószínűleg egy buszon folytattuk volna utunkat az első nap után. Az ima erejét ekkor tapasztaltuk meg igazán! Később vettem észre a zarándoklat és a cursillo hasonlóságát. Háromnapos volt ez is - az is. Fizikai és lelki megtörettetéssel járt mindkettő. A cursillo végét ismeritek, de hogy milyen érzés három imádságos - énekes nap fáradságával és **Mária segítségével megérkezni Jézushoz?** Nos, ez is olyan élmény,

amit elmondani lehet, de nem érdemes, át kell élni. Mint a cursillót. Az elmúlt öt évben baráti körünk átformálódott. Többségük eljutott a cursilloba vagy egy zarándoklatra és sok új testvért is megismerhettünk.

A sümegi zarándoklatból előadás kerekedett a plébániánkon, amire 2 új zarándoktárs – Sipos Balázs és Gábor eljöttek segíteni. Itt kapott kedvet Berecz Gábor testvérünk, hogy a Pécel - Máriabesnyői zarándoklatot újra éléssék. S bevallom eleinte én is velük mentem volna Besnyőre, ha plébánosunk nem bíztat, hogy szervezzem meg a mi plébániánk zarándoklatát ugyan oda. Majd megalakult a **Mária Út Egyesület,** és **Élő Rózsafüzért** alkottunk Budapest és később a Balaton körül. Munka zarándoklattal testvéreink eljutottak Mária útján **Mariazellbe** és **Csíksomlyóra,** sőt a csángókkal a Kárpátokon is túl. Idén öten a kamikaze zarándoklat résztvevői **Andocsra** mentek és Becker Laci testvérünk által szervezett **Medugorjei** zarándoklatok már legendásak. Igen, Barsi Balázs atya szavai szerint zarándoklattal lelkünk a paradicsomi állapotot keresi és találja meg. A test megtörettetik és a lélek emelkedik. Én ezt kaptam és a cursillótól és a zarándoklatoktól.

Tavaly a kelleténél egy kicsit gyakrabban voltam a Korányi intézet környékén. Egyszer ahhoz közel Budakeszin beültem egy barátságos kis étterembe valamit enni. Hétköznap volt és az üres

étteremben volt időm nézegetni az egyik falat beborító fényképeket. Egy vidám baráti társaság – a tenger és vitorlázás szerelmeseit ismertem meg. Úgy nevezik magukat, hogy „Budakeszi hegyi tengerészek”. Időről időre valószínűleg törzshelyükön összegyűlnék, tervezgetik az új,- és újra élük régi tengeri kalandjaikat. Talán még keresztény is van közöttük... Azt azonban nem tudom, hogy amikor felvonják a vitorlát, amikor kifut a hajójuk mondanak-e imát? Örömükért adnak-e hálát, és a viharban vajon kérik-e a védangyalok segítségét, és ha meg pillantanak egy parti templomot vajon vetnek-e keresztet? Hajójukat legyen bármily szép és megbízható, pusztán saját tudásukra és a technikára bízzák, vagy az Úr kegyelmére is? Vagy lehet, hogy az Ő hajójukon is Jézus a kapitány? Tényleg nem tudom, nem ismerem Őket. Kedves testvérek! Kérlek imádkozzatok értük, s ha valaki ismeri közületek valamelyiküket, hát hívja el a cursilloba. Mert Budakeszin van egy csapat - egy közösség, és Krisztus számít Rájuk is!

De Colores! Fodor László

Támogasd lapunkat és a budatétényi cursillok működését!

A cursillo mozgalom számára támogatást a **Volkra Ottó János Alapítvány 10404041-00019095-0000006** számlaszámán fogadunk. Kérjük, a megjegyzés vagy közlemény rovatba a „Budatétényi” szót írd be! **További infó: www.cursillo.hu**

Meghallgatjuk-e, ha Isten szól hozzánk?

Talán nagy bajban, betegségben jobban figyelünk, de akkor sem mindig hallunk. A szívünkön keresztül gyakran megsúgja nekünk a Szentlélek, hogy merre kanyarodik az a "szûk ösvény", de olyan nagy zaj van a lelkünkben, hogy szinte megsüketülünk. Aztán ott van az az elég nehéz tulajdonságunk, hogy a baráti beszélgetésekhez hasonlóan saját gondolataink sokkal érdekesebbnek és fontosabbnak tûnnek minden másnál.

Jézus azonban nagyon jól tudta, mekkora erõ kell az apostoloknak, hogy legyen bátorságuk megszólalni. Elõször példájával, buzdításával, majd a Szentlélek elsõ eljövételével megmutatta, hogy néhány tucat ember csodákra képes az Ő segítségével.

Ezzel az Istenbe vetett hittel gondoltuk mi is, a Szent Pál csoport tagjai, hogy részt veszünk a XVI. kerületi missziós hétvégén.

Tudtuk, hogy néha csak annyi a dolgunk, hogy elismételjük Jézus szavait, hátha a keresõ emberek számára is személyessé válik Isten jelenléte.

Még mi magunk is megdöbrentünk, hogy egy kis Szentlélek-hívó imával milyen gördülékenyen megy minden. Már kora reggeltõl annyi segítõ kéz volt, hogy a precízen elkészített pecabotokkal mi is szívesen ügyeskedtünk a szentírási szakaszokra utaló halacskák között.

Azt azonban mi sem gondoltuk, hogy az odasereglett gyerekek milyen fontos mondatokat olvastattak fel a szüleikkel. Azok pedig, akik maguk kerestek meg

egy adott szakaszt a Szentírásban, még minket is megleptek a „honnan tudta, hogy napok óta ezen töröm a fejem”, vagy „ez most pont nekem szólt”, vagy „jé, ez olyan mint a jóslás” felkiáltásokkal. Természetesen mi rögtön mondtuk, hogy ez sokkal jobb, mert ezekért a mondatokért Jézus 100%-os garanciát vállal. Akadtak azonban kicsit visszafogottabb emberek is, akik a dél-amerikai zenét hallgatva közeledtek a cursillos sátorhoz, elolvasva a lábnyomokra írt pár gondolatot.

Ez a kíváncsiság a rekkenõ hõség ellenére sem lankadt. A Szentírás hangos olvasása, a beszélgetések egy-egy sátonnál, a színpadon hallható zene, tánc és a tanúságtételek sok kérdést indítottak el az érdeklõdõkben, amire mi boldogan válaszoltunk is. Nehéz eldönteni, hogy ilyenkor vajon az õ kíváncsiságuk nagyobb, vagy a miénk, amikor Jézus szavainak hatását fedezzük fel az arcokon. Emellett ezek az alkalmak mind tanúságtételek az asztalok mögött állók részérõl is. Idõt, lelkesedést, fáradságot nem kímélve ott vannak, hogy Isten élõ szócsövei legyenek.

Sosem tudhatjuk, Isten milyen módon használ minket, akik elköteleztük magunkat Neki.

Talán a konyhában egyedül megsütött finom süteménnyel, hogy elindíthassuk a beszélgetés fonalát, aminek a végén Isten és a mi hitünk áll, vagy egy mosollyal, ami manapság egyre ritkább, vagy esetleg a zarándoklatok fényképekkel tarkított élménybeszámolójával. Nekünk

nem is ez a lényeg. Szívesen munkálkodunk Istennek, aki nem kevesebbel, mint hittel és személyes meghívásával ajándékozott meg minket.

Ennek a missziós hétvégének is õ fogja learatni a gyümölcsseit, mi pedig lelkesen várjuk a következõ lehetõségeket, ahol ismerõsnek, ismeretlennek elismételhetjük Jézus nekünk mondott szavait és „akinek füle van, hallja meg”.

*Subertné Haála Judit
Szent Pál csoport*

Kovacsics Ferenc:**Jézus kegyelme**

Ó Édes Jézusom,
Kérem a Kegyelmet,
Kérem a Kegyelmet,
A Szelíd Türelmet.

Kérem a Türelmed,
Mely csak értünk fárad,
Azért, hogy bûneinket,
Mindig megbocsássad.

Mert, hisz ha türelmed,
Egyszer véget érne.
Megszûnik Mentsvárunk,
Bûnnek tengerében.

Mert a mai világ,
Kísértések vára.
Ezért van szükségünk,
A Te katakombádra.

Bár a katakomba,
Sötét és hideg.
De ez mind Nem számít,
Ha Te ott vagy velem.

Támogasd lapunkat és a budatétényi cursillok működését!

A cursillo mozgalom számára támogatást a **Volkra Ottó János Alapítvány 10404041-00019095-0000006 számlaszámán fogadunk. Kérjük, a megjegyzés vagy közlemény rovatba a „Budatétény” szót írd be! További infó: www.cursillo.hu**

Élménybeszámoló az őszi női cursilloról...

„Örökrészem és kelyhem az Úr;
sorsomat, Uram, Te irányítod.”
(Zsolt 16,5)

Amikor nyáron megtudtam, hogy szolgálhatok az őszi női törzsből, nagyon megörültem neki. Hiszen április, a legutóbbi szolgálat, már olyan messzinek tűnt. Nagyon jó lesz újra töltekezni, a közösségben kiáradó kegyelmeket újra megtapasztalni! A lényeg, hogy mehetek Téténybe...! Szívesen vállalom bármit, amire kér a rektor...

No, igen, de ki lesz a rektor? Az ő személye még kérdéses volt.

„sorsomat, Uram, Te irányítod” – ... s Uram, Te úgy láttad jónak, hogy ezúttal, mint rektor szolgáljak Neked. Minden cursillora nagy várakozással és izgalommal készültem, de ez most egészen más volt.

Először úgy tűnt, milyen messze van még a cursillo. Aztán a hetek peregetek... És az idő legalább olyan gyorsan szaladt el, mint egy-egy vizsga előtt. Úgy éreztem, még szükségem lett volna időre, hogy jobban felkészüljek. De... ha, mindent csak akkor kezdenénk el, amikor felkészültnek érezzük magunkat, mennyi mindenbe bele se fognánk...

„Lelkiünket az Úr hordozza, ő segít meg s oltalmaz minket.” (Zsolt 33, 20)

Legnagyobb izgalomban a szerda este telt. Holnap kezdődik! Minden a helyén legyen, minden időben meglegyen... Cursillo előtti utolsó este forró dróton kaptam még tanácsokat a tapasztaltaktól. Sokat segítettek, köszönet érte! Mind az előkészületekben, mind a cursillo alatt számomra nagyon sokat jelentett, hogy éreztem a törzstagok bizalmát, szeretetét! A szolgálatot közösen végezzük. A munkához

nélkülözhetetlen az összefogás, az egymásra figyelés, az alázat és az áldozatvállalás. Ezt tanulni kell. De, aki oda teszi teljes szívét-lelkét, az megkapja hozzá az erőt, a kegyelmet. Csütörtök délután nagy izgalommal vártuk a testvéreket! Aztán megérkezett az első résztvevő, utána a második, harmadik, és sorban a többiek. A nevek, amelyeket a jelentkezési lapokról már jól ismertünk, most megelevenedtek, hús-vér emberré váltak. Nehéz kiszakadni a mindennapi hajtásból, magunk mögött hagyni a munkahelyi, családi gondokat, problémákat. De azt tapasztaltam már többször is, hogy csütörtök estétől vasárnapig csak a cursillo létezik. Akkora a sodrása, lendülete, annyi dologra világít rá, annyi mindent kavart fel bennem...

„Naponta áldalak Téged, Uram, és elbeszélem csodatetteidet...” (Zsolt 143,5)

Negyvenen töltöttük együtt a három napot: két lelkiezőtő, harminc jelölt, nyolc törzstag. És köztünk volt a Szentlélek. Nagyon fűjt, nagyon dolgozott. Egész nap. Este, nap végén az Úr elé helyeztük mindazt, ami történt velünk, ami a szívünkben zajlott. Pénteken egyik testvérünk migrénes fejfájástól szenvedett. Annyira, hogy végül már nem tudott lejönni közénk, szobájában kellett maradnia. Este imádkoztunk közösen érte. Másnapra olyan sokat javult az állapota, hogy újra köztünk tudott lenni.

„Az élet talentum, amelyet azért bíztak ránk, hogy átalakítsuk és megsokszorozzuk, s ajándékba adjuk másoknak.” (II. János Pál pápa)

Életünk során mindannyian találkoztunk olyan emberekkel, akik erősebben hatottak ránk, mint mások.

Volt valami a szavukban, tekintetükben, ami mély nyomot hagyott a szívünkben. Hálát adok az Úrnak az alkalmakért, amikor ilyen emberekkel találkozhattam. Ezen a cursillon tudatosult bennem, hogy nagymamám nővére milyen sokat jelentett számomra. Ő, akinek erős hite, és hatalmas szíve volt. Aki mindig tudott másoknak adni - magára csak utoljára gondolt. Aki elfogadta, hogy gyermeke nem született, és Isten hetven éves korában vezetett hozzá egy fiatal lányt, akinek ő jelentette a „családot”. Amíg erővel bírta tevékenykedett a gyülekezetben. Az imát soha el nem hagyta, megingathatatlanul hitt a Gondviselésben. Ilyenné kell válnunk nekünk is...

„Nem elég tudni, mit akar tőlünk Isten életünk különböző helyzeteiben. Az egyénnek meg is kell tennie azt, amit ő akar.” (II. János Pál pápa)

Megtenni Isten akaratát – nem tétlenkedni! Felfedezni a kapott talentumokat és nem kuporgatni, hanem kamatoztatni – Jézus iránti szeretetből, egymásért!

Ezen a cursillon sokat kaptam, sokat tanultam. Nekem kisebbednem, az Úrnak növekednie kell bennem. A szolgálatot Jézus iránti szeretetből tettük. A legkisebb tett sem volt hiábavaló, mert Isten iránti önzetlen odaadásból fakadt. Ha egyetlen mondatban kellene megfogalmaznom azt, hogy mit tartok a szolgálattal kapcsolatban legfontosabbnak, az alábbi lenne az:

„Szolgálatunk áldott volna nem a beszéduinktől függ, hanem attól, hogy Isten bennünk lakozik-e, és átragyog-e életünkön.” (M. Basilea Schlink)

De Colores! Rotter Csilla

Támogasd lapunkat és a budatétényi cursillok működését!

A cursillo mozgalom számára támogatást a **Volkra Ottó János Alapítvány 10404041-00019095-0000006** számlaszámán fogadunk. Kérjük, a megjegyzés vagy közlemény rovatba a „Budatétényi” szót írd be! További infó: www.cursillo.hu

Élő rózsafüzér zarándoklat 2008.

A 2007-es Élő rózsafüzér zarándoklat nagy sikerén fellelkesedve - amely lelki „alapozással” elősegítette a szeptemberi budapesti Városmisszió sikerét és megelőlegezte annak kivételes élményét – a szervezők úgy döntöttek, hogy évről évre rendszeresen megszervezik ezt a Budapestet körülölelő zarándoklatot a város lelki megújulásáért.

Idén május 17-én tehát második alkalommal került sor az Élő rózsafüzér zarándoklatra. A már ismert 9 szakaszon ebben az évben is sok százan zarándokoltuk körül Budapestet egy időben, imádkozva a városért és lakóiért. A cursillisták idén is minden szakaszon jelen voltak, a zarándoklat szervezőinek többségét a cursillo adta.

Sok cursillista és leendő cursillista testvéremmel együtt én a Farkasrét és Nagytétény közötti 5. szakaszt gyalogoltam végig. Kivételes lelki és közösségi élmény volt ez a zarándoklat, nagyon jó volt barátokkal együtt tölteni ezt a gyönyörű, napsütéses májusi napot, imádkozva, énekelve, köszöntve a Szűzanyát. Kereszttel, zászlóval, énekelve vonultunk, nem kis feltűnést keltve az úton, ahol elhaladtunk. Az érdeklődőknek Élő rózsafüzérről és a Mária Rádióról szóló szórólapokat osztogattunk és jó volt látni, hogy az emberek túlnyomó többsége érdeklődéssel, nyitottan, mosolyogva fogadta a köszöntésünket és az információt. Jó érzés így (is) tanúságot tenni

hitünkről, örömünkről, reményünkről, a keresztény közösség erejéről.

A Mária Rádió egész napos élő közvetítést adott a zarándoklatról. A mi szakaszunk is többször bejelentkezett az élő adásba a nap folyamán. Mint ahogyan tavaly is, idén is kapcsoltak bennünket a budatétényi Nazáret Misszióházból, ahol együtt imádkoztunk és énekeltünk a verbita szerzetesekkel. Így a Mária Rádió hallgatói is kaphattak egy kis ízelítőt abból a „világegyház élményből”, amelyet a verbiták sokszínű, soknyelvű derűs jelenléte és Isten dicsőítése nyújt számunkra a velük való minden egyes találkozáskor.

A legnagyobb élmény számunkra az 5. szakaszon az volt, hogy néhány cursillista jó barátunk az Élő rózsafüzér hírére hallva vidékről utazott fel Budapestre, hogy csatlakozzon hozzánk erre a zarándoknapra. Fantasztikus élmény volt, hogy Becker Laci és családja Balatonalmádiból, Rotter Csilla Várpalotáról és Peidl Peti Kőszegről érkeztek és már korán reggel az induláskor beálltak közénk, hogy végigyalogolják, énekeljék és imádkozzák velünk az 5. szakaszt. Jó volt érezni, hogy számukra is fontos, hogy Budapest megújuljon, megtérjer és fontos volt nekik, hogy együ legyenek velünk ezen a napon! Külön köszönet illeti Becker Lac azért, hogy az 5. szakaszon mé az énekvezetést, a lelkesítést : átvette. Vele együtt sikerült egy,

Balatonalmádi - Süme g zarándoklataink élményét idéző, nagyon lendületes örömmel és lelkesedéssel teli igazi „végig éneklős” zarándoklatot varázsolni az 5. szakaszból, sok „Atyaisten szépleányával...”, és a többi kedvenc búcsús- és Máriás énekünkkel. Becker Laci a budapesti Élő rózsafüzér zarándoklaton szerzett tapasztalatait sikerrel kamatoztatta az első alkalommal megrendezett Élő rózsafüzér a Balaton körül zarándoklaton, amelynek ő volt a főszervezője idén augusztus 16-án. Isten segítségével jövőre is lesz Élő rózsafüzér zarándoklat Budapest körül és lesz a Balaton körül is, ezek által pedig Hazánk ismét egy kicsivel keresztényebb lesz...

De Colores! Kerekes Orsolya

Támogasd lapunkat és a budatétényi cursillok működését!

A cursillo mozgalom számára támogatást a **Volkra Ottó János Alapítvány 1040401-00019095-0000006 számlaszámán fogadunk. Kérjük, a megjegyzés vagy közlemény rovatba a „Budatétény” szót írd be! További infó: www.cursillo.hu**

Cursillo Nemzeti Titkársága (NET)

2008. október 9-én lezárult egy másfél éves munka, eredménnyel, mert létrejött a Cursillo Nemzeti Titkársága (NET).

A történelmi hűség kedvéért rögzíteni kell, hogy a nemzeti titkárság mostani létrejötte P.Gaál Jenő SVD kezdeményezése volt. Ugyanis, amikor Székely János (akkor még nem püspökként) 2007 nyarán az Esztergom Budapesti Főegyházmegye cursillójának lelki vezetője lett, éppen Jenő atya kezdeményezte vele a megbeszéléseket a nemzeti szintű cursillos képviselő, titkárság létrehozására. Jenő atya megbízásából „a kőszegi hagyományú cursillo képviselőjében” keresték fel testvérek Székely atyát 2007 nyarán, s kezdtek egyeztetést. Ennek a folyamatnak a keretében idén januárban látta vendégül Jenő atya és a verbita rend Kőszegen az akkor már püspök atyát, és ott viszonylagos egyetértést lehetett kialakítani, amit emlékeztetőben is rögzítettünk. A két hagyomány képviselői a püspök elnökle mellett létrehoztak egy előkészítő bizottságot, s ennek egyeztetései és vitái végül ma eredményt hoztak. De a vita a múlté, előttünk a munka áll.

A NET alakuló ülését Székely püspök hívta össze akként, hogy az ismert egyházmegyei titkárságokat meghívta a mai megalakulásra.

A NET alakuló ülésen részt vett: Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye 2, a Váci Egyházmegye 2, az Egri Főegyházmegye 1 képviselővel,

(Csak Székely püspök volt a pap erről az oldalról), továbbá

- Vas 3, Szeged 2, Budatétény 3, Veszprém 2 képviselővel, ebből 5 pap volt jelen (Nagy Károly, Tóth Zsolt Ipoly, Kirner Zoltán, Rostás Sándor és Juhos Ferenc atyák). Győr sajnos nem tudott részt venni. A NET az egyházmegyéi titkárságainak 2-2 küldöttjéből áll, egy pap és egy világi személyből, a döntésekhez 4/5-ös jelenlét kell. Döntéshez tipikusan és általában többség, a fontos döntésekhez 2/3 igen kell. Abban külön megállapodtunk, hogy egyhangú igen kell majd az alapszabály elfogadásához.

A cursillo nemzeti titkárság (vagy tanács, röviden NET) papi képviselőt (elnököt) választott: Székely János püspököt. Így jelenteni lehet a püspöki karnak és a bíboros atyának: létrejött a cursillo országos titkársága, s van képviselője is, aki nem más, mint a püspök atya.

A NET egy féloldalas ideiglenes alapszabályt fogadott el, ami kisebb módosításokkal nem más, mint amit három hónappal ezelőtt indulásnak jónak tartott az előkészítés, s amit akkor Székely atya hozott javaslatként. A NET elvetette a világi elnök és az elnökség mostani megválasztását, most ugyanis ezt nem tartotta időszerűnek.

Ehelyett úgy döntött, legyen egy évre ideiglenes vezetés, állandó bizottság név alatt. A NET Székely János püspökre bízta az ideiglenes vezetésbe a személyek kiválasztását a NET tagjaiból, akikkel Ő elkészít egy alapszabály tervezetet, s viszik az ügyeket. Ezek a személyek a püspökkel alkotják – akiket tehát a püspök választ ki – a NET ideiglenes állandó bizottságát.

A NET felállított egy imakönyv egyeztető bizottságot, amiben két pap, Székely püspök atya és Kirner Zoltán atya vesz részt.

A NET elhatározta egy országos ultreya megszervezését, 2009. február 14-én. A szervezési feladatokat Ipoly atyára bízta, és a HELYSZÍN A CISZTER Szent Imre templom lesz Budapesten. Ezzel a feltételrendszerrel és megoldással jelentős lépés történt egy harmonikussá és testvérivé tehető közös munka felé, a missziós egység megteremtése érdekében.

Adjunk hálát az Istennek!

Szabó Tamás

Támogasd lapunkat és a budatétényi cursillok működését!

A cursillo mozgalom számára támogatást a **Volkra Ottó János Alapítvány 10404041-00019095-0000006 számlaszámán fogadunk. Kérjük, a megjegyzés vagy közlemény rovatba a „Budatétény” szót írd be! További infó: www.cursillo.hu**

A Szent Gellért csoport bemutatkozása

2007. szeptember 29-én alakuló ülésen 24 résztvevővel, dr. Szabó Tamás elnökletével De colorest énekelve, örvendezve kikiáltottuk a Budapest - budatétényi cursillos titkárság megalakulását. A jelenlévők vállalták, hogy tagok lesznek a csoportban, amely a titkárságot adja, dolgoznak a budapesti cursillokért, és részt vesznek az általunk szervezett eseményeken. A titkárság nyitott minden cursillista számára, azt a tagok lelki közössége tartja össze és nem a formális szervezet. Megalakulásunk előtt P. Gaál Jenő atyánál látogatást tettünk, hogy lelki útravalóval és hasznos tanácsokkal segítse első lépéseinket. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani Jenő atyának, aki mert nagyot remélni, és évi negyven budatétényi cursillo megtartását célul kitűzni, mivel

amit mi szeretnénk, az Budapest és „még három falu” megtérítése! Jenő atya buzdítására, a kőszegi és tihanyi cursillos titkárságok mintáját és munkamódszerét alapul véve elkezdtük a munkát tavaly szeptemberben. Már az alakuló ülésen célul tűztük ki, hogy 2008-ban 8 cursillot szeretnénk megtartani itt Budatétényben. Ha figyelembe vesszük, hogy 2007-ben ugyanitt csak 3 cursillot tartottunk, egyértelmű, hogy ez egy óriási ugrás, amelyhez nagy merészség kell. Mi pedig az Isteni Gondviselésben bízva, sokat imádkozva és folyamatos imahátteret szervezve e célkitűzéseinkhez, belevágtunk ezen ambíciózus célok megvalósításába. A 2008. évi 8 cursillot meg kell tölteni jelöltekkel, képzett és lelkileg is felkészült szolgáló törzset kell kiállítani ezekhez a cursillokhoz, sok lelki vezetőre is szükségünk van, akik vállalják a cursillok lelki vezetését és, nem utolsó sorban, jelentős anyagi eszközök is kellenek e 8 cursillo megtartásához. Alapelvünk ugyanis, mint ahogyan a verbita hagyományú cursilloban mindenütt alapelv, hogy a cursillon való részvétel a résztvevők számára ingyenes. Adományokat kell tehát gyűjtenünk.

Kitűztük tehát a 2008-as év nyolc cursillo-jának időpontját. Aztán nagyon sokan közülünk, akik Budatétényben szolgálatra vállalkoztunk, „megrohmoztuk” a kőszegi munkatársképzőt 2007 novemberében. Nagyon gyorsan beindítottuk Budatétényben is a cursillos munkatársképzést. 2008

februárjában tartottuk meg az iskolánk első alkalmát. Ide hívjuk és várjuk mindazokat, akik szeretnének majd cursillos törzsben szolgálni. Folytatjuk majd az iskola összejöveteleit, amelyeken elméleti alapok ismertetésén túl, egy-egy rollo részletes és a hallgatók bevonásával történő előadói kidolgozására is sor kerül. Hívunk és várunk tehát minden cursillot végzett érdeklődőt a munkatársképző iskolánkba és cursillos szolgálatra Budatéténybe. Elhatároztuk, hogy Ultreya címmel hírlevelet is kiadunk. Az első szám 2008 januárjában jelent meg, De legfőbb célunk, hogy rövid időn belül évente legalább negyven záróünnepélyen hangozzék el: „Krisztus számít rád!” és a válasz „És én az Ő kegyelmére!” És mi is számítunk rátok kedves testvérek! Szükségünk van szeretetből fakadó imáitokra, szeretettel sütött süteményekre, szeretetből írt palancákra, és sok-sok áldozatra, anyagiakban és szolgálatban egyaránt. Szeretettel kérünk benneteket, hogy a toborzás munkájában akár csoportosan, akár egyénileg komolyan vegyétek ki a részeteket. A csoport összejöveteleiken buzdítsátok egymást erre az egyik legfontosabb feladatra. Fogadjátok nagy nagy szeretettel az újonnan érkezett cursillistákat és őrizzétek a tüzet a lelketekben és az ő lelkükben is, hogy „égjenek a színek és lángoljon a szív”! Adjunk együtt minél több fényt és meleget a világnak és Budapestnek! A Szent Gellért csoport, azaz a Budapest-budatétényi cursillos titkárság számít mindannyiótokra

Támogasd lapunkat és a budatétényi cursillok működését!

A cursillo mozgalom számára támogatást a **Volkra Ottó János Alapítvány 10404041-00019095-0000006 számlaszámán fogadunk. Kérjük, a megjegyzés vagy közlemény rovatba a „Budatétény” szót írd be! További infó: www.cursillo.hu**

Ultreya

ebben a témérdek munkában. Ti, akik velünk együtt a cursillo óta tudjátok, hogy rajtatok, mindannyiönkon múlik, hogy keresztényebbé, jobbá lesz-e ez az ország, sokat tehettek Magyarországon újra evangelizációjáért. A cursillo tanfolyamok és az utócursillo ehhez egy kiváló eszköz és ez az eszköz a mi kezünkbe, világi hívek kezébe adatott!

A budapesti városmisszió után vagyunk, melynek sikere megmutatta, nem kell félni a missziótól, a városmisszió a tapasztalatok szerint csodálkozó és jószándékú érdeklődést váltott ki az

emberekből. Mi is és egyházunk is megerősödött általa, önbizalmat nyert belőle. A városmisszió igazán csak most kezdődik. És hogy legyen hol és hogyan megszólítani az embereket, minél több cursillót kell tartanunk Budapesten, nekünk pedig be kell állnunk eszközként a cursillo, a misszió szolgálatába.

Ahhoz, hogy sok sikeres cursillót tudjunk tartani, sok alkalmas jelöltet kell toboroznunk, akik részt vesznek majd ezeken a cursillokon. Olyanokat kell elsősorban elhívunk, akik a kereszténység gerincei lesznek a cursillon. Olyanokat hívunk, akiket személyesen is ismerünk, és akiket

a cursillo után is segíteni tudunk majd az utócursilloban, a közösségre találásban, vagy más módon tudjuk egyengetni az útjukat. Mindannyiönknak népszerűsíteni kell a budatétényi cursillokat, hogy minél többen jelentkezzenek. Hogy aztán az itt végzetek egyre több újabb jelöltet küldjenek. Hisszük, hogy ezekért a célokért Ti mindannyian, budapesti és környékbeli cursillisták személyesen nagyon sokat tudtok tenni.

De Colores!

Kerekes Orsolya - Kovács János

A kétvölgyi piszkos tizenkettő

2008 Júniusának elején vagy egy tucat férfiember gyülekezett össze az Őrség egyik eldugott kis településén, Kétvölgyön. Acélunk a következő volt: az ép testben ép lélek szellemében lelki és testi gyakorlatok közepette töltünk el néhány tartalmas napot.

Az ötlet néhányunk azon sajnálkozó megállapításából fakadt, miszerint manapság az ilyen találkozások, együttlétek valahogy nem találják el az ember igényeinek megfelelő arányt test és lélek, anyag és szellem közt. Egy „buli” vagy túl macsós és fizikális lesz – annak minden **i t a l f o g y a s z t á s b e l i** következményével együtt, vagy túl „lelkizőse” válik (bár ez a ritkább) – annak minden sápadtságával és vérszegénységével. Én magam megvallom egyiket sem szeretem igazán. Például kimondottan taszít, ha egy jól induló hétfőre

részegeskedésbe és trágár viccek folyamatos mesélésébe fullad. De az sem dob fel, ha mesterségesen fogjuk vissza jókedvünket, azért mert ettől várjuk a lélek megújulását.

Ennek eredményeként végül nem lelki embereként, hanem inkább savanyú uborkaként hagyjuk el az összejövetel színhelyét. A mi Urunk előszeretettel ábrázolta a mennyek országát úgy mint egy nagy lakodalmat. Márpedig a lakodalomban a lélek örömei mellett ugyancsak megtalálhatók a test vígságához szükséges eszközök. Hogy megtaláljuk az arany középszert, a következő programot állítottuk fejbe össze Laci barátommal (Fodor László): Reggeli ébredés után zsolozsmával köszöntjük az Urat. Ezt követően két csapatba szerveződünk. Az egyik csapat az ebédért felelős, heves zöldségpucolásba, tűzrakásba és

kóstolgatásba fog. A másik pedig a hadi játékok terén pallérozza magát. A hadi tudományok közül pedig a következőkbe nyer bevezetést a társaság: Íjászat (Fodor László) kelevéz hajítás és szabja vívás, (Huszár Attila), botforgatás (Sipos Balázs). Ezen tevékenységekkel nagyjából el is telik a délelőtt. Az ebéd elfogyasztása után melynek íz harmóniáját az önjelölt szakácsok tudása (Fejes Laci, Pásztor Sanyi és Kovács János) és a nyílt tűz különleges illata biztosítja rövid beszélgetés, pihenés és borozgatás következik. Majd a vegetatív tevékenységek világából áttérünk a szellem mezejére. Rövid, vitaindító, előadás következik az én (Sipos Balázs) elővezetésében. A következő témakörökben: Mit jelent ma a lovagi eszmény és hogyan lehet azt megélni? A lelki élet, mint szellemi küzdelem. A mai férfiak Mária-tisztelete. Stb. A téma felvezetése után beszélgetés esetleg vita. ▶

Támogasd lapunkat és a budatétényi cursillok működését!

A cursillo mozgalom számára támogatást a **Volkra Ottó János Alapítvány 10404041-00019095-0000006** számlaszámán fogadunk. Kérjük, a megjegyzés vagy közlemény rovatba a „**Budatétény**” szót írd be! **További infó: www.cursillo.hu**

Ezt követően a délutánba még egy kis kirándulás, úszás a közeli tóban vagy hasonló természeti környezetben végzett férfias tevékenység. A vacsora és a késő estig tartó beszélgetés zárja a napot. Az éjszakai elszállásolás pedig sátrakban, autókban és lakókocsiban történik.

A program leírását azért is bocsájtottam előre, mert az eltöltött három nap meggyőzött arról, hogy ilyen és hasonló összejöveteleket máskor is érdemes tartani, méghozzá ugyanezen, vagy ehhez nagyon hasonló programbeosztással.

De hogy a tényleges megvalósulásról is beszéljek, elmondhatom, hogy nagy vonalakban tartani tudtuk magunkat a tervhez. Ami jelentős változást hozott az az időjárás folyása, akarom mondani az ég vizeinek folyamatos és bőséges áldása volt. Ha Barnabás (Huszár Barnabás) egy kicsit gyakorolni akarta magát az íjászatban, akkor biztosra vehettük, hogy ismét elered az eső. Ha Fejes Laci a bográcsba vizet rakott, tudhattuk, hogy inkább leves, mint pörkölt készül, annyi víz kerül az égiek jóvoltából az edénybe. Ezért jobbra a Laci által készített vízhatlannak egyáltalán nem mondható esőbeálló alatt tartózkodtunk. Fél vagy háromnegyed méterenként egy idő múlva itt is csorogni kezdett nyakunkba a víz. Némi megfigyelés és egy fix pozitúra felvételével azonban száraz helyet biztosíthattunk magunknak. De ezen apró kényelmetlenségek egyáltalán nem vették el jókedvünket. A férfiember birkózzon meg a természet nem

mindig ideális körülményeivel! Hasonlóan a lelki gyakorlatozásban is. Ha nem süt éppen az isteni vigasztalás édes napja, ha nincsenek nagy lelki élményeink, az imádságot akkor sem szabad abbahagyni. A lélek borúja is hozzájárul a jó tulajdonságok gyümölcseinek beéréséhez. És egyáltalán. Kezdem kétségbe vonni, hogy igazi, kemény és céltudatos lelki fejlődés lehet a nélkül, hogy az ember a testi kívánságait, kényelemszeretetét ne rendszabályozná meg. Viszont az egész lemondás, (görögül aszketika) velejéig hamis, ha rosszkedvű, száraz és másokkal szemben szigorú.

A kétvölgyi napok vidáman teltek. Fejes Laci túlélési kommandós eszközbemutatót tartott iraki szerzeményeiből. Majd a közeli máriaújfalu tóra mentünk fürdeni. Itt egyik társunk K. J. büntetlen előéletű gumicsizmával és fürdősapkában megjelenve a közízlés elleni súlyos kihágás tényállását valósította meg. Kis kirándulást is tettünk a környéken, melynek során kissé torzonborz kinézettel ugyan, de lelkesen énekeltünk Mária és egyéb egyházi énekeket, az út széli kereszteknel pedig imádkoztunk. Nekem újdonságot és legnagyobb örömet a szablyavívás gyakorlása jelentett. Huszár Attila barátom mutatta meg az alapmozdulatokat, gyakorolt velem egy kis szabadvívást is. Az azóta eltelt időben magam is gyakorlom ezt a régi szép és magyar haditechnikát.

A tábor szervezésekor sokat gondolkodtam a méltó befejezésről. Valami homályos elképzelésem volt egy közös,

komoly elhatározás megtételéről. De igazán nem találtam meg a legjobb záró akkordot. A helyszínt viszont igen: Rönök, kis falu a 8-as út mentén Szentgotthárd előtt. A falu közelében épp az osztrák és magyar határon van az ősi Szent Imre kegyhely. A kommunizmus alatt ez a templom megközelíthetetlen volt, és katonai géppuskafészekként és megfigyelő toronyként használták a határőrök. A rendszerváltás után hál' Istennek gyönyörűen rendbe hozták és újra várja a zarándokokat. Mi is ide jöttünk, hogy lelkileg feltöltődjünk.

Épp vasárnap volt és esküvő a templomban. Az Ausztriából érkező jegyesek és a násznép egyszerűen csak átsétált a zöldhatáron. Megkötötték a frigyet és visszasétáltak. Mi a szertartás végére értünk oda. Viszont szentmisén aznap még nem vettünk részt. A templom nyitva volt, ezért bementünk imádkozni. „Véletlenül” megpillantottam a már elmenni készülő atyát Takács István atyát, akit „véletlenül” ismertem is Veszprémből. Megkértem hát, hogy tartson nekünk szentmisét, amit ő szívesen meg is tett. Épp tizenketten voltunk. Kissé sárosak, piszkosak a több napos esőzések után, de nagyon lelkesek. Miközben a 12 férfihang szépen zengett a templomban, benső bizonyosságot éreztem arra nézve, hogy a Jóisten megáldotta kis csapatunkat, és egyáltalán nem nézte rossz szemmel, hogy fiai a testnek és a léleknek egyaránt kedves férfivirtusban múlatták a hétvégét. De Colores!

Sípos Balázs tihanyi cursillo

Támogasd lapunkat és a budatétényi cursillok működését!

A cursillo mozgalom számára támogatást a **Volkra Ottó János Alapítvány 10404041-00019095-0000006 számlaszámán fogadunk. Kérjük, a megjegyzés vagy közlemény rovatba a „Budatétény” szót írd be! További infó: www.cursillo.hu**

Vízen járók

„A hajó pedig immár a tenger közepén vala, a haboktól háborgattatva; mivelhogy a szél szembe fújt vala. Az éjszaka negyedik részében pedig hozzájuk méne Jézus, a tengeren járván. És mikor látták a tanítványok, hogy ő a tengeren jára, megrémülének, mondván: Ez kísértet; és a félelem miatt kiáltozának.

De Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: Bízatok; én vagyok, ne féljete!

Péter pedig felelvén néki, monda: Uram, ha te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessenek a vizeken. Ő pedig monda: Jövel! És Péter kiszállván a hajóból, jár vala a vizeken, hogy Jézushoz menjen. De látva a nagy szelet, megrémüle; és a mikor kezd vala merülni, kiálta, mondván: Uram, tarts meg engem! Jézus pedig azonnal kinyújtván kezét, megragadá őt, és monda néki: Kicsinyhitű, miért kételkedél?” Mt14, 24-21.

Életünk egy nagy átkelés az egyik partról a másik partra.

Sokan vagyunk mostanában, akik nem az anyatejjel szívtuk magunkba a hit életető erejét.

Vannak testvéreink, akik beleszülettek a kegyelmi életbe, és nekik is újra és újra meg kell célozni a helyes irányt. De egyre többen vagyunk, akik már a félúton hánykolódva hajóztunk a túlsó part felé, mikor történt velünk valami.

„A hajó pedig immár a tenger közepén vala, a haboktól háborgattatva; mivelhogy a szél szembe fújt vala. Az éjszaka

negyedik részében pedig hozzájuk méne Jézus, a tengeren járván.”

Vágyaink, szenvedélyeink habjaitól háborgatva, állandó szembe szélben, Isten nélkül, mégis Isten tengerén hajóztunk. A túlsó part semmit nem ígért, egyre mélyebben haladtunk az éjszakában a végső sötétség felé. Igen szűk kis lélekvesztőnek tűnik immár a pusztá anyagi világ, de akkor az volt maga az élet.

Drága nagymamáim még próbáltak átmenteni valamit. Gyenge szellő volt szavuk, de ebben a lágy szélben láthatatlanul apró magoncok lebegtek, hogy jó talajt lelve elmerüljenek a gyermeki szívben.

Szüleink már elhitték a „nagy ígéretet”. Jött a vörös villamos és ők gyanútlanul felszálltak rá, karukon gyermeki életünkkel, és talán egy-egy ülőhelyet is átadtak nekik.

„...meg volt rakva virágos néppel, bezzeg amikor érkezett, vöröslött de amint utólag utólag minden kiderül, bíborát nem a pirkadó nap, vértől vereslett mint utólag utólag minden kiderül...”

(Kányádi Sándor: Vörös villamos) Ifjú fejjel éreztük, hogy valami bűzlik itt. Voltunk egy páran, akik nem simultunk a „rendbe”. Nem tudatos, ösztönös lázadás volt. Szembe menni mindennel, de nem haraggal és harccal, hanem látványos elkülönüléssel, hedonista önpusztítással. Hosszú haj, hippis megjelenés, megbotránkoztató szabadoság. Leszálltunk a villamosról és a saját útjainkon jártunk. Nem volt veszélytelen.

Állandó zaklatás, igazoltatás, megvetés, megveretés.

(Hobó, azaz Földes László a lázadók hangadó zenésze írta később: akkoriban (70-es évek) sokfelé töredezett volt már a társadalom, de egyben egységes volt: minket mindenki utált.)

Ennek ellenére nem voltunk hősök, csak szerencsétlenek. Sokat olvastunk, és sokat beszélgettünk. Néha felmerült Jézus neve is. De csak, mint a múlt kedves alakja, aki ha élne, biztos hippis lenne. Így hánykolódtunk a habok között, és sokan korán a vízbe estek Harmincéves koromban annyi halott volt az ismerőseim között, mint másnak hatvan évesen. Lázongásaink nem vezettek sehova, bár azt képzeltük miattunk repedezik a berlini fal. Nem láttunk semmi célt, és nem is kerestünk A pillanatnak éltünk. Személyeink csak a sötét árnyékunkat növelték, és összevissza dobáltak minket a viharos tengeren.

„Az éjszaka negyedik részében pedig hozzájuk méne Jézus, a tengeren járván.”

Egy váratlan pillanatban valaki a társaságból meghökkenő ajánlattal állt elő. A Bakáts téren a Ferenceseknél Jézus életéről filmet vetítettek. Néhányan elmentek, majd elmentek a következő előadásra is. Hamarosan kettévált a csapat szellemileg. Továbbra is együtt lógtunk, de egyre többször került szóba Jézus és a kereszténység.

„És mikor látták a tanítványok, hogy ő a tengeren jára, megrémülének, mondván: Ez kísértet; és a félelem miatt kiáltozának” ▶

Támogasd lapunkat és a budatétényi cursillok működését!

A cursillo mozgalom számára támogatást a **Volkra Ottó János Alapítvány 10404041-00019095-0000006** számlaszámán fogadunk. Kérjük, a megjegyzés vagy közlemény rovatba a „Budatétény” szót írd be! További infó: www.cursillo.hu

Vitáink egyre élénkebbek lettek: A múlt kisértete, aki visszajár! A papok igájába akarjátok hajtani fejteket? Nem igaz, hogy beveszitek ezt a maszlagot. Oda a szabadság! Ósdi elvek szerint akartok élni? Hát ezért lázadtunk? Zúgott a szembe szél! „A félelem miatt kiáltozának.”. Én is ott kiáltoztam, mert féltem, féltem feladni a semmit a mindenért. Éjjel nappal vitáztunk, ittunk és vitáztunk. Belül is dúlt a harc szüntelen!

Mivel untam az állandó vége nélküli csörtéket rávettem magam, hogy megismerjem közelebről Jézus tanítását. Elfogytak a közhelyek petárdái. Saját érveimmel akartam megküzdeni legjobb barátaim vélt téveszméivel. Bele vettem magam az evangéliumokba, és kaptam segítséget tanult ismerőseimtől is. Jó könyveket kaptam, amelyek segítettek értelmezni a bibliai szövegeket. Jézus alakja kezdett kibontakozni a háborgó, ködös horizonton.

„De Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: *Bízzatok; én vagyok, ne féljete!*”

Jézus győzött! Lenyűgözött, megindított, felkavart. Nagymama magoncaiban megindult a nedvkeringés.

Sokáig viaskodtam még, magammal, a világgal, azokkal a barátaimmal, akiket a mai napig sem érintett meg, és, akik a mai napig is értetlenkedve nézik bukdácsolásaimat. De Jézus szavai egyre hangosabban zúgtak, hangosabban, mint az északi szél: **BIZZATOK! ÉN VAGYOK! NE FÉLJETEK!**

„*Péter pedig felelvén néki, monda: Uram, ha te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessek a vizeken. Ő pedig monda: Jövel! És Péter kiszállván a hajóból, jár vala a vizeken, hogy Jézushoz menjen*”. Egyre többen vagyunk, akik Jézus szavára kilépünk megszokott világunkból, biztosnak vélt hajócsánkából, hogy, minden „ész” érv ellenére vízen járjunk. Csak a kezdődő hitünk van, szemben a világ összes érvével. Múltunk nehéz, lefelé húz. Nincsenek alattunk jól elhelyezett cölöpök. Példaképek. Viszont vannak tükörképek. Akik nem mertek kilépni a hajóból, alig

várják, hogy összecsapjanak a hullámok a fejünk felett, hogy igazolhassák gyávaságukat. Merülünk is időnként rendesen. Ez egy darabig még így lesz. De nem csüggedünk!

„*De látva a nagy szelet, megrémüle; és a mikor kezd vala merülni, kiálta, mondván: Uram, tarts meg engem! Jézus pedig azonnal kinyújtván kezét, megragadá őt, és monda néki: Kicsinyhitű, miért kételkedél?*”

Lassan húsz éve szürcsölöm a habokat, de mielőtt végleg elmerülnek Ő mindig utánam nyúl, szelíden, de biztos kézzel, és a legkisebb szemrehányás nélkül téríti rám a meg bocsátás puha meleg takaróját. Olyankor látom néha a túlsó partról az örvendező lelkeket, amint megtapsolják Őt, az örök Életmentőt, és mindenki boldog. „*Mondom néktek, hogy ily módon nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, hogynem kilenczvenkilencz igaz emberen, a kinek nincs szüksége megtérésre.*”

Merjünk járni a vízen és higgyünk erősen Jézus szavaiban!

BIZZATOK! ÉN VAGYOK! NE FÉLJETEK!

De Colores! Kovács János

Kedves Testvérek!

Közösségeink készülődjenek, mert Dr. Székely János püspök atya összehívta az **Országos Cursillos Ultreya-t!** Időpont: **2009. február 14. 10:00-16:00** között!

A többről kellő időben informáljuk a közösségeinket!

Aki szeretne segítő lenni jelentkezzen Ipoly atyánál

e-mail: tothzsoltipoly@gmail.com

Ultreya Impresszum

DE COLORES!

A hírlevelet kiadja: Szent Gellért csoport, Budapest- Budatétényi Cursillo Mozgalom Titkársága

Szerkesztőség székhelye: Isten Ige Társasága, Szent Arnold Lelkigyakorlatos Háza 1223. Budapest, Bajcsi-Zsilinszky út 3-5. Szerkesztik a Budatétényi Cursillo Titkárság tagjai.

Elérhetőség: e-mail: marta@htk.ppke.hu, Tel:06 30 999-4462